

Sprawozdanie z wyprawy unifikacyjnej programu Polski Himalaizm Zimowy PZA

Dhaulagiri wiosna 2013.

W dniach od 2 kwietnia do 27 maja 2013 w Nepalu działała wyprawa unifikacyjna PZA w ramach programu Polski Himalaizm Zimowy 2010-2015.

Celem wyprawy było wejście drogą normalną czyli pn –wschodnią granią Dhaulagiri (8167m), oczywiście bez użycia tlenu, unifikacja uczestników oraz wyłonienie kandydatów na przeszłe wyprawy zimowe.

Cele zrealizowane : unifikacja uczestników pod kątem udziału w wyprawach zimowych .

Skład wyprawy: Jerzy Natkański - kierownik , Dariusz Załuski-z-ca kierownika, Agnieszka Bielecka, Robert Cholewa wraz z Sherpą Sonamem, Marcin Miotk, Tamara Styś, Piotr Tomala, Jacek Żyłka Żebracki.

Osoby dofinansowane przez PZA : Jerzy Natkański, Dariusz Załuski, Agnieszka Bielecka, Piotr Tomala, Jacek Żyłka Żebracki .

Kalendarium wyprawy :

1.04. -wylot z Polski .

2.04-przylot do Katmandu.

4.04-przejazd do Beni , nocleg.

5.04.-przejazd do Darbang i przejście do Khara, nocleg.

6-10.04.- trekking do bazy wyprawy na wysokości 4750m.

11.04.-urządzanie bazy wyprawy.

12.04.- zespół Załuski, Bielecka, Miotk, Styś, Żebracki poręczyje fragment drogi pod tzw. Eigerem po czym schodzi do bazy.

13.04.-zespół Cholewa, Natkański , Tomala, Sonam poręczyje do depozytu przed plateau po czym schodzi do bazy.

14.04- zespół Załuski, Bielecka, Miotk, Styś, Żebracki wychodzi w celu podniesienia depozytu do C1 ale wobec załamania pogody przenosi go tylko pod spiętrzenie za plateau.

17.04 - cały skład wyprawy wychodzi do C1 w dwóch grupach. Pierwsza grupa w składzie: Załuski, Bielecka, Miotk, Styś, Żebracki toruje i zakłada obóz C1 jako pierwszy w tym sezonie. Druga grupa w składzie Cholewa, Natkański , Tomala, Sonam również dochodzi tego dnia do C1.

18.04. –wyjście całego składu ponad C1 do wysokości 6200m, powrót do C1.

19.04-zejście wszystkich do BC.

19-23.04- załamanie pogody.

23/24 04.- zespół Bielecka, Marcin Miotk, Styś, Załuski, Żebracki wychodzi do C1. Przejście trwa 10,5 godz. z powodu ciężkiego torowania po opadzie.

24/25.04- zespół Cholewa, Natkański , Sonam, Tomala, wychodzi do C1.

26.04-cały skład w 2 grupach wraz z trójką Francuzów idzie do góry po grani w poszukiwaniu dawnego obozu C2. W godz. popołudniowych po załamaniu pogody wszyscy nocują w 3 grupach na biwakach pod serakiem i na grani na wys. ok. 6800m oraz 6900m. .W nocy ewakuacja z jednego z zasypanych namiotów. Zostawienie depozytu na grani na wys. ok. 6700m.

27.04-zejście wszystkich do BC.

29.04- zejście Miotka i Żebrackiego na odpoczynek do osady Sallagari na wys. 3000m.

1.05.- organizacja spotkania liderów przybyłych wypraw –ustalenie harmonogramu wynoszenia lin i poręczowania.

2.05-powrót Miotka i Żebrackiego z Sallagari.

2/3.05-wyjście zespołu Bielecka, Natkański do C1.

4.05- torowanie i przejście zespołu Bielecka, Natkański do miejsca właściwego obozu C2 ,założenie obozu. Po południu wyjście na grań , dojście do 6700m, poszukiwanie depozytu. Załamanie pogody, zejście do C2.

5.05-ponowne wyjście zespołu Bielecka, Natkański do góry na grań do wys. 6800m. Poszukiwanie depozytu. Jest lawiniasto, zespół cofa się do C1 i potem schodzi do BC.

6.05-ponowne zebranie liderów wypraw.

7.05-wyjście zespołu Cholewa, Miotk, Sonam, Styś, Tomala, Załuski.do C1. Miotk i Żebracki przechodzą do C2.

7/8.05.-wyjście zespołu Agnieszka Bielecka, Jerzy Natkański bezpośrednio z bazy do obozu C2.

8.05.-zespół Cholewa, Sonam, Styś, Tomala, Załuski przechodzi do C2.

Zespół Miotk i Żebracki wychodzi z C2 na grań i podchodzi do wys.6600m po czym rezygnuje z powodu złego samopoczucia Żebrackiego, następnie schodzi do BC i rezygnuje z dalszego udziału w wyprawie.

9.05-zespół Cholewa, Sonam, Styś, Tomala, Załuski wychodzi z C2 na grań podchodzi do wysokości 6700m, bezskutecznie poszukuje depozytu, wraca do C2.

10.05-zespół Styś, Załuski podchodzi do wysokości 6900m, rozbija mały namiot w którym spędzi noc.

Zespół Bielecka, Natkański, Tomala podchodzi do wysokości 6900m ale z powodu b. silnego wiatru rozstawienie namiotu jest niemożliwe. Zostawiają depozyt, Bielecka podchodzi jeszcze 200m wyżej , wszyscy schodzą późnym wieczorem do bazy.

10.05.-zespół Miotk, Żebracki schodzi w ciągu 17 godzin z 3 tragarzami do miejscowości Marpha.

12.05.-kolejne spotkanie liderów wypraw, ustalenie wstępnej daty ataku szczytowego na 16 maja.

13.05- zejście zespołu Styś, Załuski na odpoczynek do Sallagary na wys. 3000m.

16.05-wyjście i powrót Natkańskiego na French Pass /5360m/. Powrót zespołu Styś, Załuski z Sallagary.

17.05-wyjście i powrót zespołu Bielecka, Cholewa, Sonam , Tomala, Załuski na French Pass.

19.05-wyjście całego składu do C1.

20.05-przejęcie całego składu z C1 do C2.

21.05-przejęcie całego składu z C2 do C3 na wysokości 7300m. Jeden z namiotów ulega zniszczeniu podczas próby rozstawienia podczas b. silnego wiatru.

21/22.05-wyjście do ataku zespołu Bielecka, Cholewa, Sonam, Styś, Tomala, Załuski. Natkański pozostaje w obozie C3.

Po kilku godzinach akcji z powodu silnego wiatru oraz trudności technicznych z ataku rezygnują Cholewa, Sonam, Styś, Tomala, Załuski po czym schodzą wieczorem do bazy.

Atak kontynuowany jest przez Agnieszkę Bielecką wraz z inną wyprawą w składzie Paweł Michalski, Simone Laterra. Grupa ta wychodzi na grani szczytową niewłaściwym kuluarem i osiąga wysokość 8100m. ok. godz.16ej. Z powodu późnej pory i znacznej odległości do wierzchołka głównego przerywa atak i schodzi do C3.

23.05.-Agnieszka Bielecka wraz z Michalskim i Laterra schodzą do bazy. Likwidacja bazy .

23/24.05-wyjście grupy tragarzy wraz z Sonamem ,wyprawą Michalski, Laterra do Marphy. Likwidacja bazy.

24.05 –pozostałe osoby ze składu przechodzą do bazy wyprawy hiszpańskiej. Pomoc w organizacji akcji ratowniczej dla Hiszpana który uległ wypadkowi powyżej 8000m – powiadomienie władz, służb ratowniczych, udostępnienie łączności satelitarnej i mailowej, przygotowanie pakietów z lekami, lądowiska dla helikoptera. Oczekiwanie do późnego popołudnia na przylot helikoptera z ratownikami. Po przejściu koordynacji akcji ratowniczej przez lidera grupy Amical decyzja o zejściu do Marphy.

24/25.05- przejście nocne wyprawy do Marphy .

26.05-przyjazd do Kathmandu.

27.05-wylot do Polski.

Warunki panujące tej wiosny na Dhaulagiri były niesprzyjające: silne wiatry które praktycznie każdego dnia po południu wiały na grani niszczyły ślad założony do obozów, duże wylodzenie odcinków powyżej C2 i C3 wymagające zaporęczowania, wylodzenie z deskami śnieżnymi trawersu podszczytowego ,zagrożenie lawinowe ze strony seraków wiszących nad plateau, duże zagrożenie szczelinami na spiętrzeniu przed obozem C1.

Niekorzystny wpływ na moc zespołu miało też wcześniejsze odejście 2 silnych członków wyprawy : Miotka i Żebrackiego spowodowane złym stanem zdrowia Żebrackiego.

Wyprawa przybyła do bazy za wcześnie-pierwsze wyprawy dotarły 2-3 tygodnie później. Były to : 3 osobowa wyprawa francuska, / zrezygnowała 6 maja / , 4 osobowa wyprawa Amical / nie podjęła ataku szczytowego z obozu C3/ , 4 Hindusi i 1 Japonka działający na tlenie . Mogliśmy współpracować jedynie z 3 osobową / pod koniec 2 osobową/ wyprawą hiszpańską i grupą Sherpów obsługujących te wyprawy. Ostatecznie z atakujących szczyt w tym sezonie ok.15 osób nikt nie wszedł .

Wyprawa hiszpańska, Japonka i Hindusi ostatecznie wyszli do ataku 23 maja. Po wypadku Hiszpana / złamanie nogi na 8000m / i problemów na wysokości pozostałych himalaistów w stanie zagrożenia znajdowało się ok. 10 osób powyżej C3. Pomoc zorganizowana przy naszej wydatnej pomocy / Hiszpanów pozostających w bazie sytuacja przerosła / niestety

przybyła za późno –ratownicy desantowani przez helikopter na wys. 6200 nie dotarli szybko powyżej obozu C3..Zginęły 3 osoby : Hiszpan Juanjo Garra, Japonka Kono i jej Sherpa a wiele osób z innych wypraw uległo poważnym odmrożeniom.

Podczas przygotowań szczególny nacisk położono na zabezpieczenie medyczne. Uczestnicy przeszli przeszkolenie prowadzone przez dr Roberta Szymczaka z Komisji Medycznej PZA. Wyprawa dysponowała tlenem medycznym wyniesionym do C2, workiem Gamova, apteczkami :bazową, obozowymi i indywidualnymi. Rolę lekarza pełnił ratownik GOPR Jacek Żyłka Żebracki.

Wyprawa dysponowała radiotelefonami, telefonami satelitarnymi i modemem do łączności internetowej BGAN.

Zespół wspomagający wyprawę w kraju : Artur Hajzer, Patrycja Konopka-PR, media, obsługa profilów FB, FK, PHZ, www.PHZ: dr Robert Szymczak-komisja Medyczna PZA- koordynacja medyczna, Romuald Bielecki, Piotr Pietrzak –prognozy meteo; Marek Karnecki – administrator www.PHZ,FK,PZA.

*** *** ***

Wyprawa organizowana był w ramach Programu "Polski Himalaizm Zimowy 2010-2015", którego honorowym patronem jest Bronisław Komorowski - Prezydent RP i współfinansowana przez Ministerstwo Sportu i Turystyki oraz Fundację Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki. Sponsorem sprzętowym programu jest firma HiMountain.

Wyprawa na Dhaulagiri była piątą / po Nanga Parbat 2010 i Makalu 2011, Manaslu 2012, Lhotse 2012 / wyprawa unifikacyjną programu PHZ.www.polskihimalaizmzimowy.pl.

*** *** ***

Kierownik wyprawy : Jerzy Natkański